

Nestor Mahno'nun

"Bir Anarsist Orgut Projesi" baslikli mektubuna yanit olarak Malatesta'ya gonderdigi mektup

Tarih: 1928.

Çeviri Tahiri: [Revolt collection: Turkce metinler.](#)

MIA'dan Çeviri: Kasým 2005.

Degerli Yoldas Malatesta,

Yurt disindaki bir grup Rus anarsisti tarafından "Anarsistlerin Genel Birliđi Icin Orgutsel Platform" projesi olarak yayımlamis belgeye ilişkin yazini okudum

Edindigim izlenim su ki, ya "Platform" projesinde yazılanlari yanlis anladin, ya da, devrimci eylemde kolektif sorumluluk ve anarsist guclerin benimsemesi gereken yonetimsel islev yaklasimlarini reddediyor olman, senin sorumluluk ilkesini gozardi etmene yol acan kendi anarsizm anlayisina duyugun derin inancdan kaynaklaniyor.

Oysa, bu [kolektif sorumluluk ilkesi -c.n.], anarsist fikirlerin ozveri ruhuyla dolu bir yoldan yiginlarin icinde kok salmasi gerektigine ilişkin karariligimizda ve kendi anarsizm analizimizda her birimize rehberlik eden temel bir ilkeyi ifade ediyor. Insan, bu ilke sayesinde digerlerini reddederek devrimci yolu seciyor. Bu olmaksizin, hicbir devrimci, toplumsal sefaletin boyutlarina, buna karsi verilen savasin yetersizligine katlanmak icin gerekli guce, irade ya da bilince erisemezdi. Farkli donemlerde yasayan ve farkli egilimlerden gelen devrinciler, kolektif sorumluluk ilkesinden aldiklari ilhamla kendi guclerini birlestirmislerdir; gerceklestirmis olduklari -ve baski altinda yasayanlara yol gosteren- kismi ayaklanmalarin bosuna olmadigina, somurulenlerin kendi ozlemlerini anlayacaklarina, bu deneyimlerinden yola cikarak zamana uygun yontemler gelistirebileceklerine ve bunlari kurtulusa giden yeni yollarda kullanacaklarina ilişkin bir umuda sahiplerse, bu yine bu ilke sayesinde.

Anarsist devrimcinin bireysel sorumlulugunu sen de kabul ediyorsun, sevgili Malatesta. Dahasi, bir militan olarak butun yasamin boyunca bu fikre destek verdin. En azindan benim senin yazılanlarından cikardigim sey bu. Fakat, sorun bir butun olarak anarsist hareketin egilim ve eylemlerine gelince, kolektif sorumlulugun gereğini ve yarariligini yadsiyorsun. Kolektif sorumluluk, tehlikenin varligina isaret ettigi icin seni korkutuyor, ve sen bu yuzden onu reddetmeyi seciyorsun.

Ben, hareketinizin icinde bulunduğu gerceklerle yuzlesme aliskanligina sahip biri olarak, senin kolektif sorumlulugu yadsiyor olmani yalnızca temelsiz olusu dolayisiyla degil, fakat ayrica, icinde tum dusmanlarımıza karsi son ve belirleyici savasa gireceğimize -ve senin de deneyimden cikan dersleri dikkate alacagini dusundugum- toplumsal devrim acisindan icerdigi tehlike dolayisiyla dikkate deger buluyorum. Benim yakin gecmisteki devrimci savasınlar deneyimin, bana, devrimci gelismelerin niteligi her ne olursa olsun, ciddi bir ideolojik ve taktiksel yonetime sahip olmanın onemini gosteriyor. Bu, anarsizmin icerigine uygun kolektif bir ruh ve baglilik, ancak kolektif sorumluluga dayali bir irade araciligıyla icinde bulunulan anin gereklerine ifade kazandırabilecegi anlamina geliyor. Hicbirimiz, sorumluluk ogesinden yan çizme hakkina sahip degiliz. Aksine, eger sorumluluk bugune degin anarsistler arasında dikkate alınmamış bir oge olarak kalmışsa, komunist anarsistlerin onu teorik ve siyasal programimizin bir parçasi haline getirmesinin zamanidir.

Anarsizmin devrimci bir donemde isci yiginlarına -ne ideolojik ne de pratik olarak- rehberlik edemeyecegi ve dolayisiyla topyekun bir sorumluluk ustlenemeyecegi seklindeki tarihsel olarak yanlislanmış fikrin modern anarsizmin saflarından atilmasini olanakli kilacak yegane sey, anarsist militanların kolektif ruhu ve kolektif sorumlulugudur.

Bu mektubumda, senin "Platform"projesine karsi kaleme aldigin makalenin diger bolumlerine (orneğin bunu 'bir kilise ve polisi olmayan bir otorite' seklinde tanımladigin paragrafa) deginmeyecegim. Sadece, elestirin sirasinda boyle ifadeler kullanmiş olman karsisinda yasadigim saskinligi ifade etmekle yetinecegim. Yazdikların üzerine cok dusundum; senin dusunceni paylasmak bana kabul edilemez gorunuyor.

Hayir, hakli degilsin. Ve, senin asiri basit argumanlar kullanarak "Platform'un tezlerini yanlislamaya yonelik girsininle hemfikir olmadigim icin, sanirim sana sunlari sorma hakkina sahibim:

1. Iscilerin kendilerini ezenlere, kapitalizme ve onun usagi olan Devlete karsi verdikleri mucadelede anarsizm herhangi bir sorumluluga sahip olmalı midir? Eger yanitin hayir ise, bunun nedenini aciklayabilir misin? Eger yanitin evet ise, anarsistlerin, kendi calismalarını, anarsist hareketin mevcut toplumsal duzenle ayni temelde bir nufuza sahip olmasına olanak taniyacak sekilde yurutmeleri zorunlu degil midir?

2. Bugun bir orgutsuzluk icinde bulunan anarsizm, bu haliyle, isci sinifi mucadelesinin toplumsal gorunumleri üzerinde ideolojik ve pratik bir etkiye sahip olabilir mi?

3. Anarsizmin devrim gunleri disinda benimsemesi gereken aracler nelerdir ve, anarsizmin, kendisine yapici kavramlarını dogrulamasi ve kanitlamasi olanagi verecek hangi araclari kullanabilir?

4. Anarsizmin, kendi amaclarini gerceklestirmek icin, amac ve eylem birliği temelinde birbirine siki bicimde baglanmış kendi kalici orgutlerine gereksinimi var midir?

5. Anarsistler, toplumun ozgur gelismisinin garantisi olacagi dusuncesiyle 'kurulacak kurumlar' derken neyi kast ediyorlar?

6. Anarsizm, kendi anladığı komünist toplumda, toplumsal kurumlar olmaksızın kendi tezlerini gerçekleştirebilir mi? Eğer yanıtın evet ise, hangi araçlarla? Eğer hayır diyorsan, hangi kurumları kabul etmeli ve kullanmalı, bunlara hangi isimlerle varlık kazandırmalı? Anarsistler, öncü bir işlev ve dolayısıyla böyle bir sorumluluk yüklenmeli midirler, yoksa kendilerini sorumluluktan bagışık yardımcılık işleviyle mi sınırlamalıdır?

Bu mektubuma vereceğin yanıt, iki nedenden ötürü benim için büyük öneme sahip, sevgili Malatesta. Yanıtın, bana, anarsist güçlerin ve genel olarak anarsist hareketin örgütlenmesi konusuna ilişkin düşüncelerini daha iyi anlama olanakları kazandıracak. Ve, açıkça ve dürüstçe kabul edelim ki, senin ileri sürdüğün fikirler, tüm yasami boyunca kendi liberter ideale siki biçimde sadık kalmış deneyimli bir anarsistin düşünceleri olduğu için, pek çok anarsist ve sempatizan tarafından tartışılmadan hemen kabul görüyor. Dolayısıyla, içinde bulunduğumuz çağın hareketimizin önüne koyduğu acil sorunların eksiksizce irdelenmesi işine girilip girilmemesi, dolayısıyla, anarsist hareketin gelişiminin yavaşlaması ya da yeni bir ivme kazanması belli bir düzeye kadar senin tavrına bağlı bulunuyor. Hareketimiz, geçmişteki ve bugünkü durgunluk içinde kalmakla hiçbir şey kazanmayacaktır. Aksine, uzun vadede onumuzda uzanan olası gelişmeleri dikkate alan bir yaklaşımla kendi işlevlerini yasama geçirmesi için her olanakla sahip olması, yasamsal bir öneme sahip.

Mektubuma vereceğin yanıtı çok önemsiyorum.

Devrimci selamlar.

Nestor Makhno, 1928
